

"מי מוכן לקחת את החבילה?"
 מהדהדת השאלה.
 "אני, אני!"
 המכונית יוצאת לדרכה.
 ופתאום,
 אחרי שעות בערך,
 היא נעצרת, נסערת,
 וצופרת.
 מכל הדלק ריק,
 ואין תחנה שבה אפשר לתדלק.

אברמי החמוד וחייה'לה המתוקה
 גרים בארץ רחוקה.
 לאברמי וחייה'לה יש זכות,
 הם גדלים בשליחות.

 לאברמי וחייה'לה
 יש משאלה -
 לקבל סדור תפלה,
 סדור פרטי, לו ולה.

 אבא ואמא מזמינים
 שני סדורים מארץ הקדש,
 ובחנות הספרים מבטיחים -
 החבילה תגיע בתוך חדש.

וְהִילָדִים הַמְתוֹקִים
בְּקֶצֶר רוּחַ מְחַכִּים.
מִי יוֹבִיל אֶת הַחֲבִילָה,
וַיִּגְשִׁים אֶת הַמִּשְׁאֵלָה?

”אָנִי!” נִשְׁמַעַת קְרִיאָה מְכוּוֹן הַמְסָלָה,
וְהַרְכַּבַת מְתַנַּדְבֶת לְקַחַת אֶת הַחֲבִילָה.
בְּקוֹל שִׁשְׁשׁוּק נְעִים הַקְרוֹנוֹת,
הַנוֹפִים מִתְחַלְפִים -
עָרִים, כְּפָרִים וְשָׂדוֹת.
וּלְפֶתַע - תַּחְנָה,
תַּחְנָה אַחֲרוֹנָה!
אוֹי לֹא. הַמְסָלָה הַסְתִּימָה!
אֵיךְ תִּשְׁלַם הַמִּשְׁימָה?

מי יוביל את החבילה,
ויגשים את המשאלה?

"אני יכול", קורא בקול
מטוס נוסעים גדול.
הוא נוחת, אוסף את הסדורים ונוסק,
נעלם באפק, טס הרחק הרחק.
עובר דרך עננים,
טס מעל ארצות וימים.